RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 231.271 van 19 mei 2015
in de zaak A. 209.093/X-15.484.

In zake : Daniëlle BAX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Boullart
kantoor houdend te 9000 Gent
Voskenslaan 419
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN
2. het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Tollenaere
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 juni 2013, strekt tot de nietigverklaring van:

1. het besluit van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 december 2012 houdende de definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Reconversie verblijfsrecreatie – groen Ursel” te Knesselare;
2. het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 26 februari 2013 houdende goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Reconversie verblijfsrecreatie – groen Ursel” te Knesselare van de provincie Oost-Vlaanderen, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 april 2013.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 november 2014.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sven Boullart, die verschijnt voor verzoekster, Kaat Van Keymeulen, juriste, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Veerle Tollenaere, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is eigenares van een perceel dat volgens het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan “Eeklo-Aalter” gelegen is in een gebied voor verblijfsrecreatie, dat ter plaatse bekend staat als “Groen Ursel” (hierna: de zone “Groen Ursel”). Hetzelfde gewestplan voorziet

rond de zone “Groen Ursel” in een natuurgebied, dat volledig omringd is door een uitgestrekt agrarisch gebied (hierna: het agrarisch gebied van het gewestplan). De dorpskernen van Ursel en Knesselare, die op het gewestplan als woon(uitbreidings)gebied zijn ingekleurd, bevinden zich ten zuiden en ten westen van het agrarisch gebied van het gewestplan.

4. Op 27 oktober 2011 beslist de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen tot de opmaak van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Reconversie verblijfsrecreatie Groen Ursel” te Knesselare (hierna: het PRUP). Het voorontwerp van PRUP bestaat uit drie delen.

Het plangebied 1 betreft twee percelen aansluitend bij de kern van Knesselare die in het gewestplan de bestemming woonuitbreidingsgebied hebben en die door het voorontwerp worden herbestemd tot zone voor wonen.

Het plangebied 2 betreft vier percelen aansluitend bij de kern van Ursel die in het gewestplan de bestemming woonuitbreidingsgebied hebben en die door het voorontwerp worden herbestemd tot zone voor wonen.

Het plangebied 3 betreft de zone “Groen Ursel” die door het voorontwerp, enerzijds, wordt herbestemd deels tot zone voor natuur/bos en deels tot zone voor openluchtrecreatieve verblijven in een beboste omgeving met nabestemming bos/natuur en, anderzijds, wordt aangeduid als erfgoedlandschap.

De afstand tussen het plangebied 1 en het plangebied 3 bedraagt ongeveer 3,3 km. De afstand tussen het plangebied 2 en het plangebied 3 bedraagt ongeveer 1,2 km.

5. Op 3 februari 2012 maakt de eerste verwerende partij aan de dienst milieueffectrapportage van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Vlaamse Gewest (hierna: de dienst Mer) een nota over tot “screening” van de noodzaak van milieueffectrapportage voor het voorontwerp van PRUP

voor wat het plangebied 3 betreft. In deze screeningsnota wordt onder meer het volgende overwogen:

> "Rondom gronden met de bestemming 'zone voor verblijfsrecreatie' wordt toenemend gespeculeerd. In de verwachting dat de woonfunctie binnen de verblijven zal geregulariseerd worden (opmaak ruimtelijke uitvoeringsplannen voor woongebieden), worden weekendverblijven verkocht als volwaardige woningen. Gronden met als bestemming zone voor verblijfsrecreatie worden verkocht tegen prijzen die anders enkel worden gevraagd voor bouwgronden.
>
> Het is duidelijk dat deze speculatie zeer nefast is, enerzijds leidt dit tot een verdere afname van het werkelijke verblijfstoerisme en anderzijds is het duidelijk dat foutieve speculatie in zones waar geen sprake kan zijn van de omvorming tot woonzone aanleiding zal geven tot financiële drama's en gerechtelijke vervolging wegens permanente bewoning zonder woonrecht.
>
> [...]
>
> Het plangebied […] is te situeren ten noordwesten van de kern van Ursel binnen het Drongengoed, net boven het gehucht Onderdale.
>
> [...]
>
> De grote natuurlijke en landschappelijke waarde had een enorme aantrekkingskracht op het bouwen van weekendverblijven. De aanduiding van de grootschalige zone voor verblijfsrecreatie binnen de gemeente Knesselare is dan ook rechtstreeks te linken met de aanwezigheid van het boscomplex Burkel - Drongengoed.
>
> De draagkracht van de natuurlijke en landschappelijke structuren is echter beperkt en bepaal[t] op die manier prioritair de mogelijke inplanting van nieuwe of het behoud van bestaande weekendverblijven, al dan niet met een permanente bewoning.
>
> Voor wat betreft de omgeving van de hier beschouwde zone voor verblijfsrecreatie komt uit de planningscontext voornamelijk het belang naar voor als een zone voor bosuitbreiding op Vlaams niveau, natuurverbinding, ecologisch waardevol gebied. De omgeving is opgenomen in het VEN (bosgebieden van de cuesta Zomergem-Oedelem).
> [...]
>
> De zone voor verblijfsrecreatie is volledig gelegen binnen de open ruimte en heeft geen aansluiting bij bewoning, noch bij de geselecteerde kernen, noch bij woonkorrels of clusters van woningen in het buitengebied. De invulling van de zone brengt aldus een versnippering van de open ruimte met zich mee, wat in strijd is met het principe van de gedeconcentreerde bundeling uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.
>
> Het is duidelijk dat de huidige gewestplanbestemming en de ontwikkelingen die daarbij horen de invulling als een bosuitbreidingsgebied en gebied voor ecologische natuurverbinding te niet doet. Bovendien is een grote impact op het omliggend gebied te verwachten zowel op het vlak van landschap als op het vlak van mobiliteit (ontsluiting via kleinschalige landbouwwegen) en milieuhinder (bv. op het vlak van waterverontreiniging). Op dat vlak is ook de grotere biologische waarde zoals aangegeven in de biologische waarderingskaart van belang. Bij een

verdere invulling van de zone kan verwacht worden dat deze verloren zal gaan.

Gelet op [het] bovenstaande kan een verdere invulling van de zone voor verblijfsrecreatie niet worden toegestaan. De draagkracht van de omgeving is hiertoe te beperkt.

[...]

Er zal de bewoners herhuisvesting aangeboden worden binnen twee woonuitbreidingsgebieden die aansluiten aan de kern van Ursel en Knesselare. Het aansnijden van deze woonuitbreidingsgebieden zal gekoppeld worden binnen hetzelfde RUP. Een afzonderlijke screening wordt hiervoor opgemaakt.

[…]

2.2.1 Milieueffecten op de mens, gezondheid en de veiligheid

Huidige situatie

De herbestemming van de ‘zone voor verblijfsrecreatie’ naar ‘zone voor bos’ (zone A) of ‘zone voor openluchtrecreatieve verblijven in bosomgeving met nabestemming bos’ (zone C) zal geen significante effecten hebben op de gezondheid en veiligheid van de mens. Gezien zone B zal aansluiten bij zone A of zone C zal de herbestemming hiervan ook geen significante effecten hebben op de gezondheid en veiligheid van de mens.

Mogelijke effecten

Inzake veiligheid kan gesteld worden dat bij het RUP normaal gezien geen RVR noodzakelijk zal zijn, omdat geen Seveso-inrichtingen binnen het plangebied voorkomen of toegelaten worden, omdat het RUP ook geen aandachtsgebied tot voorwerp heeft, en omdat in de buurt ervan ook geen Seveso-inrichtingen voorkomen.

De herbestemming zal de effecten naar leefbaarheid, verkeersveiligheid en mogelijke effecten op mens binnen het plangebied niet aantasten. Integendeel kan hier gesteld worden dat hier eerder een positief effect te verwachten is. Realisatie van de verblijfsrecreatie zou immers betekenen dat bijkomende verkeersgeneratie verwacht kan worden.

Milderende maatregelen

Gezien het plan geen aanleiding geeft tot significante nieuwe of bijkomende effecten voor de veiligheid en gezondheid van de mens zijn geen milderende maatregelen van toepassing.

Conclusie:

De uitvoering van het RUP zal geen significante effecten veroorzaken voor de mens, de gezondheid en de veiligheid.

2.2.2 Milieueffecten op de ruimtelijke ordening

Huidige situatie

Volgens het gewestplan Eeklo-Aalter (K.B. 24 maart 1978 en wijzigingen) is het volledige plangebied gelegen binnen [de] zone voor verblijfsrecreatie. Het volledige plangebied kan ingevuld worden met weekendverblijven. Momenteel worden hier 62 weekendverblijven […] permanent bewoond.

Mogelijke effecten

Het doel van het RUP is om de zone voor verblijfsrecreatie binnen het plangebied op te heffen. De zone A is tot op heden nog niet aangesneden en wordt dan ook direct omgezet naar zone voor bos. Omtrent de zone B dient

nog uitgeklaard te worden of hier kan gesproken worden van percelen gelegen aan een uitgeruste weg. Indien dit niet zo is, sluit deze zone aan bij de zone A. Zone B betreft 15 kavels, waarvan er momenteel reeds minstens 3 bebouwd zijn. Indien zone B aansluit bij zone C zou dit kunnen betekenen dat er max. 12 bijkomende weekendverblijven nog kunnen gebouwd worden, wat in de huidige situatie eveneens ook mogelijk was.

De weekendverblijven binnen de zone C krijgen een uitdovend karakter. Tot 1 januari 2020 krijgen ze nog beperkte mogelijkheden, nadien kunnen enkel nog instandhoudingswerken uitgevoerd worden.

Bijgevolg zal het aantal bijkomende weekendverblijven beperkt worden en op termijn een uitdovend karakter krijgen.

Momenteel wordt er binnen het plangebied in de meeste weekendverblijven gewoond. Tot op heden beschikken zeer weinig/geen bewoners over tijdelijk woonrecht. Het decreet stelt dat het woonrecht vervalt als er een planologische oplossing wordt geboden met de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan.

Bijgevolg zal er na goedkeuring van dit plan binnen deze zone niet meer permanent gewoond kunnen worden, wat de impact op het gebied sterk zal verminderen. De bestaande open ruimte functies worden behouden en versterkt.

Voor wat betreft de mogelijke milieu-effecten kan gesteld worden dat er eerder een positief effect te verwachten is.

Zoals reeds aangegeven in de planningscontext geeft het RUP uitvoering aan de bepalingen van het PRS en de visie die werd uitgewerkt voor weekendverblijven, die vertrekt vanuit de principes van het PRS. Het is ook niet in strijd met de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.

Milderende maatregelen

Het plan heeft geen negatief effect door de omzetting van de zone voor verblijfsrecreatie naar ‘zone voor bos’ (zone A) of ‘zone voor openluchtrecreatieve verblijven in bosomgeving met nabestemming bos’ (zone C), bijgevolg zijn er geen milderende maatregelen van toepassing.

Conclusie:

Er zijn geen significante effecten te verwachten op de ruimtelijke ordening.

2.2.3 Milieueffecten op de biodiversiteit, de fauna en flora

Huidige situatie

Speciale beschermingszones en VEN / IVON.

Het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21/10/1997 bepaalt dat ieder plan dat een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een als speciale beschermingszone te beschouwen gebied kan veroorzaken, dient onderworpen te worden aan een passende beoordeling.

Het gaat om gebieden die door de Vlaamse regering zijn voorgesteld of aangewezen zijn als speciale beschermingszone in toepassing van de Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG van 02/05/1979) en de Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG van 21/05/1992).

Het gebiedsgericht beleid van het natuurdecreet houdt de ontwikkeling van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) en het Integraal Verwevings- en Ondersteunend netwerk (IVON) in. Het natuurdecreet legt de voorschriften en geboden in het VEN en IVON vast.

Op kaart 9, 10 en 11 zijn de vogelrichtlijngebieden, habitatrichtlijngebieden en de gen/geno voor de omgeving van het plangebied aangegeven.

Binnen het plangebied komen geen Vogelrichtlijngebieden of gebieden van het VEN of IVON voor. Het gebied wordt niet omgeven door vogelrichtlijn- of Ramsargebieden.

Noordelijk van het plangebied is een klein stukje opgenomen als habitatrichtlijngebied.

Het plangebied wordt rechtstreeks omgeven door Ven-gebied in het oosten en zuiden, en [h]et plangebied werd grotendeels uitgesneden uit een natuuraandachtszone Drongengoed en Maldegemveld.

[…]

Biologische waarderingskaart

De biologische waarderingskaart vormt een basisdocument voor iedereen die betrokken is bij natuurbehoud, ruimtelijke planning, milieueffectrapportage, landschapszorg, e.d.

Het is de enige beschikbare gebiedsdekkende inventaris van de Vlaamse biotopen en wordt daarom algemeen aangewend als referentiekader. Ze vormt nuttige informatie betreffende de toestand en betekenis van het natuurlijk milieu.

Om de BWKaart beter interpreteerbaar te maken voor het beleid wordt op basis van de inventarisatie een evaluatie doorgevoerd. Op basis van de waarderingscriteria zeldzaamheid, natuurlijkheid, kwetsbaarheid en biologische potenties wordt aan iedere karteringseenheid een waardecijfer toegekend:

Op kaart 5 is een uittreksel uit de biologische waarderingskaart weergegeven.

Binnen het plangebied van het Provinciaal RUP komen volgende karteringen voor:

- biologisch zeer waardevol
- complex van waardevolle en zeer waardevolle elementen
- biologisch waardevol
- complex van biologisch minder waardevolle en waardevolle elementen.
- biologisch minder waardevol

Mogelijke effecten

Gezien het de bedoeling is van het ruimtelijk uitvoeringsplan om de zone voor verblijfsrecreatie gefaseerd om te zetten naar zone voor bos, kan gesteld worden dat de veroorzaakte effecten zullen verminderen op deze gebieden. Op korte termijn moeten de huidige effecten op bovenstaande binnen zone A (B) zo goed als verdwenen zijn. Voor de zone C (B) zouden deze effecten op langere termijn moeten verdwijnen.

De herbestemming zal de biologische waarden binnen het plangebied niet aantasten.

Integendeel kan hier gesteld worden dat de herbestemming het behoud van deze biologisch waardevolle gebieden bewerkstelligt en versterkt, en kan besloten worden dat hier eerder een positief effect te verwachten is.

Doordat de percelen binnen zone C (B) van het plangebied enkel nog tot 2020 onder de strikte voorwaarden van de provinciale verordening (beperkingen naar grootte, volume, min. ontbossing bij realisatie van een

nieuw weekendverblijf, materiaalgebruik, bepalingen omtrent bijgebouwen, verhardingen, e.d….) met weekendverblijven kunnen bebouwd en bewoond worden en de percelen binnen zone A (B) direct omgezet worden naar zone voor bos, zullen de negatieve effecten tegenover het nulalternatief sterk verminderen tot verdwijnen op lange termijn.

Een verdere ontwikkeling en permanente bewoning van de zone voor verblijfsrecreatie zou immers zonder dit planinitiatief betekenen dat een deel van deze biologisch waardevolle gebieden niet zou kunnen behouden blijven. Door dit plan wordt de inname van de waardevolle gebieden sterk beperkt in oppervlakte en tijd.

Milderende maatregelen

Het plan heeft geen negatief effect, bijgevolg zijn geen milderende maatregelen van toepassing.

Conclusie:

Er zijn geen significante effecten te verwachten op de biodiversiteit, fauna en flora. Op lange termijn zouden deze effecten volledig moeten verdwijnen."

6. Op 9 maart 2012 maakt de eerste verwerende partij aan de dienst Mer een nota over tot "screening" van de noodzaak van milieueffectrapportage voor het voorontwerp van PRUP voor wat de plangebieden 1 en 2 betreft. In deze screeningsnota wordt onder meer het volgende overwogen:

"Bij de opmaak van dit PRUP wordt een planologische oplossing geboden en wordt de mogelijkheid geboden tot herhuisvesting aan de permanente bewoners. Het tijdelijk woonrecht vervalt daardoor voor iedereen, ook voor diegenen die hiervoor voldeden aan alle bovenstaande voorwaarden[.]

Binnen deze zone voor verblijfsrecreatie in Ursel beschikten zeer weinig/geen mensen over tijdelijk woonrecht hoofdzakelijk gezien de vele bouwmisdrijven.

In de reeds opgemaakte screening (A) werd een kort overzicht gegeven van de omvang van de problematiek met betrekking tot de weekendverblijven te Knesselare, zoals naar voor gekomen in de inventarisatie. Vervolgens komen de algemene lijnen van de afweging van het Vlaams Gewest aan bod, de visie, een ruimtelijke afweging en een voorstel van ontwikkelingsperspectieven en tenslotte wordt ingegaan op stap 4 van het hierboven weergegeven stappenplan: het opmaken van een Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan.

Het plangebied van het Provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) 'Groen Ursel' betreft drie zones die aan elkaar worden gekoppeld:

één zone voor verblijfsrecreatie die bestaat uit een 90- tal weekendverblijven, waarvan er 62 permanent bewoond zijn. Hiernaast zijn tot op heden nog een 70-tal loten onbebouwd gebleven. Voor deze 62

woningen worden binnen de gemeente nieuwe bouwmogelijkheden voorzien binnen twee woonuitbreidingsgebieden (zone 1 en zone 2)

zone 1 betreft een gedeeltelijke aansnijding van het woonuitbreidingsgebied aansluitend aan de kern van Knesselare

zone 2 betreft een gedeeltelijke aansnijding van het woonuitbreidingsgebied aansluitend aan de kern van Ursel

Binnen deze beide zones zal een gedifferentieerd aanbod gerealiseerd worden van bescheiden [woningen] (max. kavel van 400m², sociale koop- en huurwoningen.

Het Provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan betreft een gekoppeld Ruimtelijk uitvoeringsplan. Naast het omvormen van een zone voor verblijfsrecreatie naar een groene bestemming, wordt ter compensatie hiervan woonuitbreidingsgebied aangesneden. Het betreft een stuk woonuitbreidingsgebied in de kern van Ursel en een stuk woonuitbreidingsgebied in de kern van Knesselare. Voor het omzetten van de zone voor recreatie werd eind 2011 reeds een screening - verzoek tot raadpleging (A) opgemaakt en doorgestuurd.

[…]

3.2.1 Milieueffecten op de mens, gezondheid en de veiligheid

Huidige situatie

De herbestemming van ‘woonuitbreidingsgebied’ naar ‘woongebied’ zal geen significante effecten hebben op de gezondheid en veiligheid van de mens.

In beide zones vinden geen activiteiten plaats die schadelijk zijn voor de mens of die de veiligheid in het gedrang brengen.

Binnen de 2 km van beide plangebieden zijn geen sevesobedrijven gelegen.

Mogelijke effecten

Inzake veiligheid kan gesteld worden dat bij het RUP normaal gezien geen RVR noodzakelijk zal zijn, omdat geen Seveso-inrichtingen binnen het plangebied voorkomen of toegelaten worden, omdat het RUP ook geen aandachtsgebied tot voorwerp heeft, en omdat in de buurt ervan ook geen Seveso-inrichtingen voorkomen.

De herbestemming zal de effecten naar leefbaarheid, verkeersveiligheid en mogelijke effecten op mens binnen het plangebied niet aantasten.

Milderende maatregelen

Gezien het plan geen aanleiding geeft tot significante nieuwe of bijkomende effecten voor de veiligheid en gezondheid van de mens zijn geen milderende maatregelen van toepassing.

Conclusie

De uitvoering van het RUP zal geen significante effecten veroorzaken voor de mens, de gezondheid en de veiligheid.

3.2.2 Milieueffecten op de ruimtelijke ordening

Huidige situatie

Volgens het gewestplan Eeklo-Aalter (K.B. 24 maart 1978 en wijzigingen) zijn de gronden binnen de beide zones gelegen in woonuitbreidingsgebied.

Mogelijke effecten

Het plan zorgt voor een verdere verfijning van het gewestplan. Beide woonuitbreidingsgebieden worden gedeeltelijk aangesneden aansluitend aan de bestaande kernen. De effecten zijn minimaal.

Toetsing aan het nulalternatief

Het plan heeft geen significant verschil met het nulalternatief.

Milderende maatregelen

Het plan heeft geen negatief effect door de aansnijding van het woonuitbreidingsgebied. Bijgevolg zijn er geen milderende maatregelen van toepassing.

Conclusie :

Er zijn geen significante effecten te verwachten op de ruimtelijke ordening.

3.2.3 Milieueffecten op de biodiversiteit, de fauna en flora

Huidige situatie

Uit de biologische waarderingskaart (kaart 5) blijkt dat binnen zone 1 en zone 2 van het plangebied geen biologisch zeer waardevolle gebieden gelegen zijn. De twee zones worden gekenmerkt door akkerland en weiland.

[…]

Binnen de zone 2 wordt de aanwezigheid aangegeven van een complex van biologisch minder waardevolle en waardevolle elementen met soortenarm permanent cultuurgrasland en een bomenrij met dominantie van wilg en populier […].

Langs de weg Onderdale wordt ter hoogte van de gebouwen een hoogstamboomgaard aangegeven.

In de directe omgeving van de betreffende zones situeren zich geen VEN-gebieden, habitatrichtlijngebieden of vogelrichtlijngebieden.

Mogelijke effecten

Bij de uitvoering van het plan kan het soortenarm permanent grasland verdwijnen.

De hoogstamboomgaard is er momenteel reeds niet meer en ook de bomenrijen zijn reeds grotendeels verdwenen.

Toetsing aan het nulalternatief

Het plan voorziet een compensatie van de bestaande groenelementen met nieuwe centrale [groene] ruimten bestaande uit streekeigen groen. Het plan heeft bijgevolg geen significant verschil met het nulalternatief.

Milderende maatregelen

Ter compensatie van het verdwijnen van het soortenarm permanent cultuurgrasland met bomenrijen van wilg en populier worden er binnen het plangebied nieuwe centrale groene ruimten voorzien bestaande uit streekeigen groen.

Conclusie :

Er zijn geen significante effecten te verwachten op de biodiversiteit, fauna en flora.”

7. Op grond van de in randnummer 5 vermelde screeningsnota beslist de dienst Mer op 9 maart 2012 dat het plangebied 3 van het PRUP “geen

aanleiding geeft tot aanzienlijke negatieve milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is".

8. Op grond van de in randnummer 6 vermelde screeningsnota beslist de dienst Mer op 27 maart 2012 dat de plangebieden 1 en 2 van het PRUP "geen aanleiding [geven] tot aanzienlijke negatieve milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is". In deze beslissing wordt onder meer het volgende overwogen:

> "In één provinciaal RUP zal een zone voor verblijfsrecreatie omgezet worden naar een groene bestemming (A) en zullen 2 woonuitbreidingsgebieden ter compensatie gedeeltelijk aangesneden worden (B). Voor deel A werd op 9 maart 2012 een beslissing genomen dat de opmaak van een planMER niet nodig was [...]. Deze beslissing heeft deel B als onderwerp."

9. Op 27 maart 2012 vindt de plenaire vergadering over het voorontwerp van het PRUP plaats.

10. Op 23 mei 2012 stelt de provincieraad van Oost-Vlaanderen het ontwerp van het PRUP voorlopig vast.

11. Tijdens het van 15 juni 2012 tot en met 13 augustus 2012 over het ontwerp-PRUP gehouden openbaar onderzoek wordt, mede namens verzoekster, één bezwaarschrift ingediend.

12. Op 25 oktober 2012 bespreekt de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening van de provincie Oost-Vlaanderen (hierna: de Procoro) het ingediende bezwaarschrift en de uitgebrachte adviezen. Met betrekking tot het bezwaarschrift overweegt de Procoro onder meer hetgeen volgt:

> "Argument 1: onbevoegdheid provincie
> A) omwille van omzetting van weekendverblijven [...] het ministerieel beleidsplan 'Problematiek weekendverblijven' van 27 juni 2002 (Parl. St. 1266 (2001-2002) - Nr. 1, p.15) wordt aan de provincies de taak opgelegd om visies uit te werken op de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van iedere cluster weekendverblijven en om op basis daarvan ruimtelijke uitvoeringsplannen op te stellen voor de clusters weekendverblijven.

Dit beleidsplan werd net opgemaakt als gevolge van wat in het RSV is bepaald. In het beleidsplan werden de bevoegdheden en taakinvulling voor een concrete oplossing van de problematiek van de weekendverblijven door het Vlaams niveau beoordeeld en beslist.

Daarenboven werd de inhoudelijke afweging op Vlaams niveau omtrent elke individuele cluster ook gevoerd. Op bladzijde 8 van de toekomstvisie voor de weekendverblijven in de gemeente Knesselare is de concrete afweging van het Vlaams Gewest terug te vinden.

De oplossing voor de problematiek van de weekendverblijven is aldus een provinciale bevoegdheid. Het Vlaams Gewest heeft haar concrete beoordeling in casu gemaakt.

B) omwille van omzetting naar bos

Elk[…] planinitiatief nemend bestuursniveau is in beginsel bevoegd om een herbestemming naar een groene bestemming uit te voeren. Zoals steeds dient hierbij het subsidiariteitsbeginsel in acht te worden genomen. Een bestuursniveau is slechts bevoegd voor zover de te regelen materie tot haar werkveld behoort.

Bij [de] behandeling van het eerste onderdeel van dit argument werd reeds aangetoond dat de omzetting van weekendverblijfzones een provinciale bevoegdheid is. Een oplossing voor de problematiek van de weekendverblijven in Groen Ursel is het vertrekpunt en de grondreden waarom het plan wordt opgemaakt.

Om deze reden is de provincie bevoegd voor de opmaak van het plan, wat ook de toekomstige bestemming is.

Bijkomend kan worden opgemerkt dat het Vlaamse niveau bevoegd is voor grote natuurlijke structuren [dit is het samenhangend geheel van de rivier- en beekvalleien, de grotere natuur- en boscomplexen en de andere gebieden, waar de voor de natuur structuurbepalende elementen en processen tot uiting komen: RSV p. 257] en afbakeningen daarvan, hetgeen niet de inhoud van het voorliggende PRUP is.

[...]

➔ Het bezwaar is niet gegrond.

[…]

Argument 8: Schending MER-regelgeving:

[...]

D) splitsing in 2 nota's is niet geoorloofd + geen onderzoek naar cumulatieve effecten

Er werden inderdaad 2 afzonderlijke MER-screeningsnota's opgemaakt. Dit is het gevolg van het feit dat er pas later besloten werd om het aansnijden van de betreffende WUG's gekoppeld met de herbestemming van Groen Ursel te laten doorgaan.

Dit vormt op zich geen enkel probleem in het kader van een MER-screening. De 3 onderscheiden gebieden hebben geen enkele ruimtelijke samenhang. De enige reden waarom er van een gekoppeld RUP gebruik wordt gemaakt zijn proces-economische en sociale redenen en om duidelijk te maken dat het aansnijden van deze WUG's gebeurt om de illegale bewoners van weekendverblijven in Groen Ursel een mogelijkheid tot herhuisvesting te bieden. Er is met andere woorden een thematische koppeling in het RUP (Het thema is hier een zo effectief mogelijke

oplossing voor de problematiek van de weekendverblijven in Knesselare uit te werken).

Aangezien er geen enkele ruimtelijke samenhang of verstrengeling of raakpunt tussen de verschillende deelgebieden te vinden is, kan er ook geen gecumuleerd effect op het milieu of de omgeving voorvallen.

➔Het bezwaar is niet gegrond."

13. Op 19 december 2012 stelt de provincieraad van Oost-Vlaanderen het PRUP definitief vast. Dit is het eerste bestreden besluit. Er worden geen wijzigingen doorgevoerd ten opzichte van hetgeen in randnummer 4 is vermeld.

14. Op 26 februari 2013 keurt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het PRUP goed.

Dit is het tweede bestreden besluit, waarvan melding wordt gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 april 2013.

V. Ontvankelijkheid

Exceptie van de tweede verwerende partij

15. In haar memorie van antwoord werpt de tweede verwerende partij diverse excepties op, telkens stellende dat verzoekster niet beschikt over het rechtens vereiste belang bij haar beroep.

In de eerste plaats voert de tweede verwerende partij aan dat er tegen de bestreden beslissingen 38 verzoekschriften tot nietigverklaring werden ingediend, die inhoudelijk nagenoeg allemaal identiek zijn. Er wordt echter niet concreet toegelicht wat het persoonlijk en rechtstreeks belang is van betreffende verzoekster, zodat zij een *actio popularis* voert. Voorts betoogt de tweede verwerende partij dat verzoekster niet over een wettig belang beschikt, aangezien zij de bestendiging van een stedenbouwkundig misdrijf nastreeft. Zij bewoont het weekendverblijf immers permanent en maakt dus illegaal gebruik van het verblijf.

Beoordeling

16. Geen van de partijen betwist dat verzoekster eigenaar is van een perceel dat gelegen is in plangebied 3 van het bestreden PRUP. Op grond van die hoedanigheid doet zij in beginsel blijken van het rechtens vereiste belang bij het bestrijden van het uitvoeringsplan dat de rechtstoestand van haar eigendom bepaalt.

Zoals verzoekster in haar memorie van wederantwoord terecht opmerkt doen noch het gegeven dat andere verzoekende partijen met een eigendom binnen hetzelfde plangebied zich op dezelfde wijze gegriefd weten door het PRUP, noch het in de exceptie bedoelde gebruik dat van het verblijf zou worden gemaakt, afbreuk aan haar belang dat erop gericht is om de reglementaire voorschriften tot herbestemming van haar eigendom uit de rechtsorde te doen verdwijnen.

Van het voornoemde beginsel kan dan ook op grond van wat de tweede verwerende partij aanvoert niet worden afgeweken.

17. De excepties worden verworpen.

VI. Onderzoek van het eerste middel

Het aangevoerde middel

18.1. In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiëlemotiveringsplicht, de artikelen 2.1.2, § 3, en 2.2.1, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV) en artikel 27 van het decreet van 16 april 1996 ‘betreffende de landschapszorg’ (hierna: het landschapsdecreet).

18.2. Het eerste middelonderdeel heeft betrekking op het plangebied 3 van het PRUP. Verzoekster voert aan dat het provinciale niveau niet bevoegd is voor de herbestemming van een zone voor verblijfsrecreatie op zich, noch voor de herbestemming of nabestemming tot bos en natuur. Zij verwijst hiervoor naar de volgende passage uit het richtinggevend gedeelte van het RSV:

> "7.1.3. Ontwikkelingsperspectieven voor specifieke toeristisch-recreatieve infrastructuren die een uitspraak op Vlaams niveau behoeven
>
> Omwille van hun ruimtelijke impact en complexiteit behoeven een aantal specifieke toeristisch-recreatieve infrastructuren een uitspraak in verband met hun gewenste ruimtelijke ontwikkeling op Vlaams niveau. Dit is met name het geval voor terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven (kampeerverblijfparken, kampeerterreinen en vakantieparken) en individuele weekendverblijven, golfterreinen en U.L.M.- en sportvliegvelden."

Volgens verzoekster volgt uit de aangehaalde passage van het RSV dat enkel het Vlaamse Gewest bevoegd is om een uitvoeringsplan op te maken "waarin een uitspraak wordt gedaan over weekendverblijven". Het bestreden PRUP schendt zodoende ook artikel 2.1.2, § 3, eerste lid, VCRO, temeer nu niet blijkt dat de in die bepaling opgenomen uitzonderingsgrond tot afwijking wordt toegepast. Bovendien houdt dit een schending in van de materiëlemotiveringsplicht, nu er geen bijzondere motivering voor een dergelijke afwijking voorhanden is. Uit het "Beleidsplan – Problematiek weekendverblijven" kan geen provinciale planningsbevoegdheid inzake weekendverblijven worden afgeleid, nu dit een louter beleidsdocument betreft en geen toetsing aan het RSV bevat.

18.3. Ook het tweede middelonderdeel heeft betrekking op plangebied 3 van het PRUP. Verzoekster betoogt dat het provinciale niveau evenmin bevoegd is inzake de herbestemming naar een zone voor natuur/bos enerzijds, en naar een zone voor openluchtrecreatieve verblijven in een beboste omgeving met nabestemming bos/natuur, anderzijds. Zij verwijst hiervoor naar volgende passage uit het richtinggevend gedeelte van het RSV:

> "3.1.1. Versterken van interne samenhang en functioneren van de natuurfunctie door afbakening van gebieden van de natuurlijke structuur

De natuurlijke structuur bestaat uit gebieden waar de natuurfunctie in verschillende gradaties aanwezig is. Op het niveau van Vlaanderen zijn de belangrijkste elementen van de natuurlijke structuur de rivier- en beekvalleien, de grote natuurgebieden en de grote boscomplexen. Om de natuurlijke structuur goed te laten functioneren, moeten voldoende omvangrijke en samenhangende gebieden gerealiseerd worden, met elkaar verbonden worden en voldoende gebufferd worden tegen externe invloeden.

De afbakening van de gebieden van de natuurlijke structuur in ruimtelijke uitvoeringsplannen is bijgevolg niet uitsluitend gericht op de begrenzing van gebieden waar de natuurfunctie gebiedsdekkend en als hoofdfunctie aanwezig is. De afbakening is wel gericht op een ruimtelijk-functionele begrenzing van gebieden waar - vanuit ruimtelijke ordening - beleidsmatige garanties kunnen worden gegeven voor de realisatie van doelstellingen geformuleerd voor de natuurlijke structuur, in het bijzonder de versterking van de interne samenhang tussen de onderdelen van de natuurlijke structuur.

De bovenbeschreven druk op de natuurlijke structuur en het gemeente- en provinciegrensoverschrijdende karakter van de natuurlijke structuur eisen een afbakening van de gebieden van de natuurlijke structuur in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen."

Uit de geciteerde passage van de richtinggevende bepalingen van het RSV concludeert verzoekster dat de afbakening van de gebieden van de natuurlijke structuur in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen moet gebeuren. De toelichtingsnota bij het bestreden PRUP stelt dat de zone "Groen Ursel" een ruimtelijk samenhangend geheel vormt met het natuurgebied van het nabijgelegen Drongengoed. Voorts stelt verzoekster dat het Vlaamse Gewest is gestart met de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in het raam van het proces tot afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur, dat tevens fungeert als gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan als vaststelling van een erfgoedlandschap in de zin van het landschapsdecreet. Volgens de procesnota zal dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ook een uitspraak doen over de zone "Groen Ursel". Het bestreden PRUP schendt zodoende het richtinggevend gedeelte van het RSV voor wat de voorgeschreven taakstelling betreft, evenals artikel 2.1.2, § 3, eerste lid, VCRO, temeer nu niet blijkt dat de in die bepaling opgenomen uitzonderingsgrond tot afwijking wordt toegepast. Bovendien houdt dit een schending in van de materiëlemotiveringsplicht, nu er geen bijzondere motivering voor een dergelijke afwijking voorhanden is.

18.4. Het derde middelonderdeel heeft betrekking op de plangebieden 1 en 2 van het PRUP. Verzoekster stelt dat de provincie onbevoegd is om het bestreden PRUP vast te stellen voor wat de aansnijding van de twee woonuitbreidingsgebieden betreft. Het RSV wijst de bevoegdheid voor het bestemmen van nieuwe woongebieden immers toe aan de gemeenten en niet aan het Vlaamse Gewest en nog minder aan het provinciaal niveau. Het bestreden PRUP schendt derhalve het RSV. De gemeente Knesselare verleende weliswaar plandelegatie aan de provincie, doch deze plandelegatie is strijdig met artikel 2.2.1, § 2, VCRO nu zij niet werd verleend door het college van burgemeester en schepenen, maar door de gemeenteraad.

19. Betreffende het eerste en het tweede middelonderdeel argumenteert verzoekster in haar memorie van wederantwoord dat niet valt in te zien hoe een niet-normatieve tekst zoals een resolutie of een beleidsplan bepalingen zou kunnen vastleggen die afwijken van of nog aanvullend zouden zijn ten aanzien van het RSV. Bovendien kunnen volgens verzoekster de verwerende partijen niet verwijzen naar een “afweging” die zou gebeurd zijn door de Vlaamse overheid in navolging van die resoluties, alleen reeds omwille van het gegeven dat een dergelijke “afweging” die zou hebben plaatsgevonden voor wat betreft de weekendverblijvenzone “Groen Ursel” zelfs niet in de administratieve dossiers van de verwerende partijen werd opgenomen.

Inzake het derde middelonderdeel betoogt verzoekster in haar memorie van wederantwoord dat de verwerende partijen enkel beweren dat uit het betrokken gemeenteraadsbesluit de instemming van het college van burgemeester en schepenen zou blijken, maar in gebreke blijven om een “uitdrukkelijke” collegebeslissing naar voor te brengen waarbij tot de plandelegatie wordt beslist.

20. In haar laatste memorie stelt verzoekster dat zij niet langer aandringt op het in het verzoekschrift aangevoerde vierde middelonderdeel.

Beoordeling

21.1. Het in het verzoekschrift aangevoerde eerste middelonderdeel is een herneming van hetgeen verzoekster heeft gesteld in haar tijdens het openbaar onderzoek over het PRUP ingediende bezwaarschrift. Voor het eerst in haar memorie van wederantwoord bekritiseert verzoekster het door de Procoro ter weerlegging van haar bezwaar aangevoerde argument dat “de inhoudelijke afweging op Vlaams niveau omtrent [de weekendverblijven in de gemeente Knesselare] […] ook gevoerd [werd]”. Aldus geeft verzoekster op laattijdige en bijgevolg onontvankelijke wijze een nieuwe grondslag aan haar middel.

21.2. Het uitgangspunt van het in het verzoekschrift aangevoerde eerste middelonderdeel is dat de aangehaalde passage van het richtinggevend gedeelte van het RSV aan het Vlaamse Gewest de exclusieve bevoegdheid toewijst om uitvoeringsplannen op te maken “waarin een uitspraak wordt gedaan over weekendverblijven”. Dit uitgangspunt is onjuist. De voornoemde passage somt immers enkel “specifieke toeristisch-recreatieve infrastructuren” op die “een uitspraak” in verband met hun gewenste ruimtelijke ontwikkeling “op Vlaams niveau” behoeven, waarbij niet is bepaald dat die “uitspraak” de vorm zou moeten aannemen van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Uit hetgeen verzoekster in het eerste middelonderdeel aanvoert blijkt niet dat het bestreden PRUP het RSV zou schenden of dat de plannende overheid in strijd met de aangevoerde rechtsregels zou hebben gehandeld.

22. Het in het verzoekschrift aangevoerde tweede middelonderdeel is een herneming van hetgeen verzoekster heeft gesteld in haar tijdens het openbaar onderzoek over het PRUP ingediende bezwaarschrift. Er moet worden vastgesteld dat de door verzoekster aangehaalde passage van het RSV betrekking heeft op ruimtelijke uitvoeringsplannen tot afbakening van de gebieden van de natuurlijke structuur “hetgeen”, zoals de Procoro ter weerlegging van verzoeksters bezwaar heeft opgemerkt, “niet de inhoud van het voorliggende PRUP is”. Verzoekster toont niet de onjuistheid van die vaststelling van de

Procoro aan door er alleen maar op te wijzen dat in de toelichtingsnota bij het PRUP gesteld wordt dat de zone “Groen Ursel” een ruimtelijk samenhangend geheel vormt met het natuurgebied van het nabijgelegen Drongengoed en dat in een in opmaak zijnd gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan tot afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur ook een uitspraak wordt gedaan over die zone.

Uit de laatstgenoemde vaststelling volgt dat, anders dan verzoekster aanneemt, de door haar aangehaalde passage van het RSV geen inperking impliceert van de bevoegdheid van de provincie om het plangebied 3 de in het PRUP voorziene bestemmingen te geven.

Uit hetgeen verzoekster in het tweede middelonderdeel aanvoert blijkt niet dat het bestreden PRUP het RSV zou schenden of dat de plannende overheid in strijd met de aangevoerde rechtsregels zou hebben gehandeld.

23. Het derde middelonderdeel heeft betrekking op het toentertijd als volgt luidende artikel 2.2.1, § 2, VCRO:

> “§ 2. Een planningsniveau kan met instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde planningsniveaus een planningsinitiatief nemen voor de totaliteit van een bepaald gebied, ook al beschikt het daartoe niet over de noodzakelijke planningsbevoegdheden.
>
> De instemming, vermeld in het eerste lid, wordt verleend door de Vlaamse Regering, de deputatie, respectievelijk het college van burgemeester en schepenen. Zij wordt schriftelijk gegeven, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering.
>
> De instemming houdt in dat aan het initiërende planningsniveau de nodige planningsbevoegdheden worden gedelegeerd.”

Verzoekster erkent in haar verzoekschrift dat de gemeente Knesselare de in de hiervoor geciteerde decreetsbepaling bedoelde instemming heeft gegeven voor de aansnijding van de twee woonuitbreidingsgebieden in de deelgebieden 1 en 2 van het PRUP. Volgens verzoekster is deze instemming evenwel onwettig omdat zij niet zou zijn gegeven door het college van burgemeester en schepenen, maar door de gemeenteraad.

De notulen van de gemeenteraadszitting van 14 maart 2012 van de gemeente Knesselare vermelden hetgeen volgt:

> "het college [van burgemeester en schepenen] […] kan instemmen met het compensatievoorstel indien het PRUP wordt goedgekeurd om verdeeld over de beide deelgemeenten Knesselare en Ursel respectievelijk 42 en 20 loten in het woonuitbreidingsgebied, zoals voorzien in het PRUP, aan te snijden."

Naar uit die expliciete vermelding blijkt heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare voor de deelgebieden 1 en 2 van het PRUP wel degelijk de in artikel 2.2.1, § 2, VCRO bedoelde instemming verleend.

Bijgevolg blijkt uit hetgeen verzoekster in het derde middelonderdeel aanvoert niet dat de plannende overheid in strijd met de aangevoerde rechtsregels zou hebben gehandeld.

24. Het eerste middel wordt verworpen.

VII. Onderzoek van het vierde onderdeel van het zesde middel

Het aangevoerde middel

25.1. In het zesde middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 4.1.1, § 1, 7°, 4.2.1, 4.2.3, § 3, en 4.2.11 van het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (hierna : DABM) en van de materiëlemotiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

25.2. In het vierde middelonderdeel betoogt verzoekster dat de regelgeving inzake milieueffectenrapportage werd geschonden in de mate dat het initieel voorgenomen plan in twee werd gesplitst en dienaangaande twee afzonderlijke MER-screeningsnota's werden ingediend die via twee onderscheiden beoordelingen tot twee afzonderlijke ontheffingsbeslissingen hebben geleid. Volgens verzoekster mogen plannen echter niet worden

opgesplitst omdat dan de te verwachten milieueffecten niet op hun cumulatieve effecten kunnen worden onderzocht. Dit wordt bevestigd in de betrokken Europese richtlijnen en in de rechtspraak van het Hof van Justitie en van de Raad van State, met name in de arresten Keustermans, nr. 211.224 van 14 februari 2011, Cosse, nr. 214.934 van 6 september 2011 en de Servigny, nr. 214.935 van 6 september 2011.

Te dezen werden de MER-screeningsnota's voor het luik reconversie van de zone "Groen Ursel" en voor het luik compensatie wonen opgesplitst en afzonderlijk ter beoordeling aan de dienst Mer voorgelegd. Dit leidde tot twee afzonderlijke ontheffingsbeslissingen. De twee luiken werden pas gevoegd met de voorlopige vaststelling van het PRUP, zodat het voorgenomen PRUP nooit op zijn cumulatieve effecten met betrekking tot beide luiken werd onderzocht. Dit klemt des te meer omdat het compensatiegebied te Ursel op enkele luttele honderden meters wordt voorzien van de zone "Groen Ursel".

26. Betreffende het vierde middelonderdeel argumenteert verzoekster in haar memorie van wederantwoord dat zij in haar verzoekschrift wel degelijk aangaf dat er cumulatieve milieueffecten te verwachten zijn van de samenvoeging van beide plannen. Zij wees immers op het feit dat het compensatiegebied te Ursel op slechts enkele luttele honderden meters wordt voorzien van de te herbestemmen zone "Groen Ursel".

Het Procoro-advies doet volgens verzoekster niet ter zake, vermits het niet aan de Procoro stond om zich uit te spreken over dat punt, maar wel aan de dienst Mer van het Vlaamse Gewest. Er kan evenmin worden voorgehouden dat de drie plangebieden geen ruimtelijke samenhang zouden vertonen, temeer gelet op de geringe afstand tussen enerzijds de te herbestemmen zone "Groen Ursel" en anderzijds het aan te snijden woonuitbreidingsgebied te Ursel.

Beoordeling

27. De finaliteit van de regelgeving inzake milieueffectenrapportage is het voorkomen van negatieve milieueffecten. Daaruit volgt dat de vraag naar cumulatieve effecten van twee plannen pas aan de orde is wanneer er, vanuit het oogpunt van de negatieve milieueffecten, een verband bestaat tussen die twee plannen.

Het voorgaande wordt bevestigd in de arresten van de Raad van State waarop verzoekster zich beroept. De arresten nrs. 214.934 en 214.935 hadden betrekking op twee projecten voor parkeergarages die niet alleen geografisch dicht bij elkaar waren gelegen, maar ook met elkaar verknocht waren en operationeel verbonden. Het arrest nr. 211.224 had betrekking op het op Belgisch en het op Nederlands grondgebied gelegen gedeelte van dezelfde rondweg rond Baarle.

28. In de onderhavige zaak is het bestaan van het voornoemde verband tussen, enerzijds, de deelgebieden 1 en 2 en, anderzijds, het deelgebied 3, geenszins evident in de eerste plaats omdat het laatstgenoemde deelgebied er juist toe strekt een meer groene bestemming te geven aan de zone “Groen Ursel”, wat in beginsel slechts positieve milieueffecten kan hebben.

Het kwam verzoekster dan ook toe een inzake negatieve milieueffecten relevant verband tussen enerzijds, de deelgebieden 1 en 2 en, anderzijds, deelgebied 3 aannemelijk te maken. Zij heeft dit niet gedaan met haar enkele opwerping dat er tussen het deelgebied 2 en het deelgebied 3 een afstand van slechts “enkele luttele honderden meters” zou zijn. Verzoekster toont niet aan dat in de screeningsnota’s of door de dienst-Mer een onderzoek zou moeten zijn gedaan naar cumulatieve effecten.

29. Het vierde onderdeel van het zesde middel wordt verworpen.

VIII. Besluit

30. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat heeft haar op grond van artikel 12 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ opgemaakte verslag over de zaak beperkt tot het onderzoek van de ontvankelijkheid, het eerste middel en het vierde onderdeel van het zesde middel. Het is noodzakelijk voor de oplossing van het geschil dat de zaak verder door een lid van het auditoraat wordt onderzocht en dat daarover verslag wordt uitgebracht.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. De Raad van State gelast het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat met het aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien mei 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Silvan De Clercq **Johan Lust**